

På stråkvägar och bystigar i Västern.

Intryck och bilder samlade under en fotvandring från Präriens Metropolis till "Väst kustens glittrande pärla" — Vancouver.

För S. C. T. av ESSE W. LJUNGH.

Moose Jaw — mjölnarstä-ett intryck av öken och frukt-den. Mindre än Regina. Annars ansvärd torka. typisk för Västern.

Vi vandrar omkring som levande annonser. Uppsöka be-kanta, konversera i mångt och mycket så som vi förut gjort med vem som helst, som kommit i vår väg.

Royal Canadian Mounted Police....

— "Anybody here by the name of Hermanson"? våga vi en fråga till en herre, som står på huvudet under en motorhuv.

— "Yes sir, that's me..." säger mannen och tittar upp från sitt arbete.

Och så är konversationen i full gång. Vi råka en liten irländare. Som vanligt full av humor. Och en slang, som skulle göra vilken Ekenskis som helst rangen stridig som mästare i det ädla "romani"-språket.

Den unge detektiven tar oss runt staden. Vi besöka parken och de vilda djuren. Som emellertid inskränka sig till ett par hökar och en ugla. Resten fa vi tala om.

Vi återgå till barackerna. Kanna oss — kanske mest på grund av uniformerna — som hemma. Diskutera skillnader mellan svenskt och canadensiskt rättssystem och polisvä-sande och få en del av "röd-rokarnas" gloria reviderad av dem själva.

Kvällen kommer och dim-morna stiga från floden i dal-sänkan. Det känns kyligt i luften, och det hotar att bli en sval natt för herrar "uteliggare". Men för den saken så-väl som för en hejdundrande supé sörjer den unge polis-mannen och det tar icke lång stund, innan vi ha stuvat in våra saker i en trevlig liten "cabin" ute på auto-campen.

Johnny känner sig frusen och gör eld i spiseln, och så sitta vi och prata en stund. Om våra upplevelser hittills och framför allt om den lilla händelsen i Regina, då vi till vår enorma glädje upptäckte en cigarett på självaste råd-hustrappan. Man vill ju inte precis visa, hur renons man var, och så ordnade man strumporna och lyckades fis-ka upp cigarettens. Som kom väl till pass för röksugna stru-par.

Vi besöka borgmästaren, en fet och fryntlig herre, som omtalar att det har varit många s. k. kultiverade tramps ge-nom Moose Jaw i sommar. Han formar sitt namn i sirliga bok-stäver i våra autografböcker och skakar hand med oss. Vi ha svårt att tänka oss att den mannen, som ger så frisk och stark ut, endast några få da-gar senare skulle vara död. Förväningen över tidsnings-notisen därom är stor.

Färden går vidare. Naturen blir en annan igen, och nu äro vi verkligen ute på de vida vidderna. Småsamhällena pas-seras. Det händer ingenting, läga, som flämtar i vindraget, och marschen börjar bli en smula enformig. Landskapet ser doött ut. Småsjöar och vat-tendrag, som stå utmärkta på kartan markerar av en salt-nu skalla skra*en över prä-skorpa av alkali. Det hela gerrien.

Det är söndagskväll. Stilla och tyst över allt. Bygatorna ligga öde och tomma. I ett och annat hörn ser man några hejldagsklädda ungdomar samlade till samspråk. Man röker, spottar och röker igen. Glor så man håller på att tap-pa ögonen på oss, stackars "dammsugare". Och funderar över det underliga märket: H B. C.

Solen sjunker i Västeried. Skuggorna bli långa och täta och den kvava luften anger o-väder i antagande. Vi se oss om efter en bostad för natten: som hotar att bli regnig. Det är inget nöje att vakna dyblöt och frusen. "Så gott vi gå in här...."

Höns hus igen. Det var då en underlig förkärlek eller tur vi måste ha för höns hus och svinstior. Det är väl fjär-de gången vi logera bland vettskrämda, kacklande hön-stackare, som krypa upp i hör-nen eller sätta sig på sparrar-na i taket. Den sista platsen anse vi illa vald. Jaga ner dem. För man kan ju aldrig veta, vad som kan komma från "himlen"....

De tunga molnen hänga som jätteridåer i Väst och i hori-sonten ljunga blixarna redan. Dovt mullrar åskan i fjärran. Det blir mörkt.

Kolevart. Endast då och då en blåvit strimma, när blixten lyser upp himlavalvet.

Vi sitta och röka utanför vår "villa" och njuta det vack-ra skådespelet.

Icke en vindpust.

Nu mullrar det igen.

På stallbacken ha några ungdomar samlats. Cowboys. Stallyktan på marken sprider ett mattgult sken och försto-rar skuggorna av hästarna, som hänga med huvudena och låta tyglarna släpa mot mar-ken.

Sadelhornen avteckna sig mot en blå fläck på himla-valvet och det knakar i remty-get, när djuren skygga för blixarna.

En lägereld från pionjärli-vets dagar. Nybyggarliv. Häst-karlsliv. Doften av torrt prä-riegräs och den kvalmiga luf-ten....

Åskvädret närmar sig.

Regnet.

Stora, tunga droppar smatt-ra som hagel mot sadlarna och en av hästarna lyfter huvudet och gnäggar. Långt och ut-draget.

Får svar från prärien.

Ger en ny kallelse skräms av blixten skakar på sig, så stigbyglerna smälla mot flanken.

Himlen är ett enda eldhav. På kors och tvärs gå blixtar-na, och det är ljusst som på da-gen igen.

Men endast för en kort mi-nut eller två. Så kolsvart igen. Bara skenet från stallvktans läga, som flämtar i vindraget, och marschen börjar bli en smula enformig. Tydligt är det någon som berättar roliga historier, ty kartan markerar av en salt-nu skalla skra*en över prä-skorpa av alkali. Det hela gerrien.

Svenska Canada-Tidningen

TILL GAMLA SVERIGE!

DEN BÄSTA LÄNKEN MELLAN SVENSKAR I SVERIGE OCH LÄNDSMÄNNEN HÄR UTE I VÄSTERN ÄR BREVET.

MEN DÄRNÄST KOMMER TIDNINGARNA. SOM BÄRA BUD ÖVER HAVET UNDER ALLA ÅRETS VECKOR. S. C. T. ÄR EN GOD BUDBÄRARE. * * *

SÄND DEN HEM TILL SLÄKT OCH VÄNNER. SÄND DEN TILL JUL! * * *

EN KÄRKOMMEN JULGÅVA

NU SEDAN IMMIGRATIONEN TILL CANADA AVSTANNAT GALLER DET, MER AN NAGONSIN FÖRR, FÖR DET UTVANDRADE SVERIGE ATT HALLA FÖRBINDELSEN MED GAMLA LANDET VID LIV.

S.C.T.

ENDAST \$3.- PER AR. PRENUMERERA NU, SA ATT TIDNINGEN KOMMER HEM TILL JUL. * * * PRENUMERERA IDAG! ENDAST \$3.00 PER AR!

Det är stralande sol över de spejar ut över präriens sto- En av småpysarna kommer den brunbrända prärien på ra slätt, ligger en värld av över och pratar med oss. Om morgonen efter stormen. Reg- ångtan. En obeskrivlig lust hästar och land och farmning, net blev endast kortvarigt. De att se dessa vidder odlade. Se Berättar att han är född där stora dropparna ha knappt satt le böljande sädesfälten vag-på gården. Det enda han sett märken i vägdammets ytlager, ga som förr om åren.

av världen är farmen. Till Det börjar bli kulligt. All- Kraften — den bor därin- staden har han varit två grän-tid någon omväxling. Och så ombords ännu. Den kommer rer i sitt liv. Nu är han 12 år. grönnare gräs. Friskare blad hjärtat under machinav-roe- Nöjd och glad. Lycklig över på de stora tistelblommorna ten att svälla. Den gjuer nytt mod i barnen. Ger styrka åt arm. Solljus i blicken. Fram- tidstro. Hopp om en lycka en gång.

En jordens son. En präriens son, som älskar viddernas tum- melplats för lekar till häst. En åker liten ryttare, pojkaaktigt krytsam över sina bragder på pony's rygg. Och en vis man ifråga om farmning.

"Dåliga tider", säger han. Hållammalt och lägger huvu- fande" kamrater på vägen. Han är fri. Stark och hopp- full ännu. Hans rygg är ej knäckt och det bor självtillit och fast förtröstan i det hand- slag, han ger sin maka.

Stadsliv är honom fjärma. de hett, och svetten flöt i strömmar. Vi ha logerat i höla- Camp-liv och cowboy-histo- dor och diken. I magasin och boder och en och annan gång skattar också.

Vi bli ett par underliga Vi ha skrattat oss sjuka åt prissar i hans ögon, och inte tokoliga historier och sköljt blir han klokare på vår förkla- ned dem med en drink av Tea- ring vad H. B. C. betyder. Han chers Highland Cream mitt u- tycker visst det är tråkigt att te på landsvägen. Vi ha sjun- lyssna till oss och snart åter- git sånger på Gud vet, val- går han till de andra — vän- språk. Vi ha diskuterat poli- nerna kring lyktan.

På morgonen återse vi ho- fatt veta mer om Canada än nom vid frukostbordet. Han mången annan.

är väluppfostrad, enkel och Men först och sist: vi ha naturlig. Har en för canadens- ett de vida viddernas vidsyn- siska ungdomar ovanlig re- ta vänner. Dessa män och kvin- spekt för sina föräldrar. nor, som slitit och slapat ett

Aftonen på prärien blir ett helt liv för att skapa den ly- värdefullt minne. En bild av ka och det hem, deras ung- tider som mötas. Ty utom domsfriska drömmar byggde, "lyktskenets sfär kan man l äratat ha de strävat. Vad ha skönja konturerna av en gam- de vunnit?

mal Fordbil. För hur många ha icke dröm

Vore det icke för bilarna på marna fallit samman? Luft- vägen skulle man kunna tro slotten grusats till grå rui- sig uppleva en ny pionjärtid. ner. Av den ungdomsfriska en- Då hästen var farmarens öä- tusiasmen och livsglädjen har ste vän. Då man icke hade så blivit en värld av trött likgil- stora anspråk på hastighet tighet, av vardaglighet och och bekvämlighet som nu. enformigt släp för livet. Det

Primitivt. Vad skola då viegna livet och de smås. Men i blicken, som spörjan

Gaser i magen är något man ej bör förbise

Har Ni efter måltidernas intagande en känsla av gas eller vidspänning i ed Magnesia" och Ni skall bli förvånad över den snabba och säkra lindring magen, gör då ett försök med "Bisurat-Ni" -sifor. För mycket syra irriter ar ma-gens slemhinna och kan åstadkomma kronisk magkatarr eller magsår. I fö-n befinnliga jäsaören och syror bil-da gaser vilka samlas i mazen, dessa gaser inverka även många gånger men- ligt å hjärtverksamheten. Man skall ic- ke förbise detta ej hellre skall man sö- ka lindring genom intagande av medel vilka ej förmå neutralisera de så skad- liga gaserna. Bisurated Magnesia är ett osvikligt medel härför och Ni kan er- hålla detsamma på vilket apotek som helst såväl pulveriserat som i tableter.